

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Druk nr 1898
Warszawa, 8 sierpnia 2025 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,
na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do reprezentowania mojego stanowiska w toku prac nad projektem ustawy upoważniam Pana Zbigniewa Boguckiego Szefa Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Z poważaniem

(-) Karol Nawrocki

U S T A W A

z dnia 2025 r.

o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, z późn. zm.²⁾) w art. 27:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatek dochodowy, z zastrzeżeniem ust. 1aa oraz art. 29-30f, pobiera się od podstawy jego obliczenia według następującej skali:

Podstawa obliczenia podatku w złotych		Podatek wynosi
ponad	do	
	140 000	12% minus kwota zmniejszająca podatek 3 600 zł
140 000		13 200 zł + 32% nadwyżki ponad 140 000 zł”.

2) po ust. 1 dodaje się ust. 1aa i ust. 1ab w brzmieniu:

„1aa. W przypadku podatnika, który w roku podatkowym w stosunku do co najmniej dwojga dzieci, o których mowa w art. 6 ust. 4c, z uwzględnieniem art. 6 ust. 4e i 8, wykonywał władzę rodzicielską, pełnił funkcję opiekuna prawnego, jeżeli dziecko z nim zamieszkiwało, lub sprawował funkcję rodziny zastępczej na podstawie orzeczenia sądu lub umowy zawartej ze starostą, a w przypadku pełnoletnich uczących się dzieci - wykonywał ciężący na nim obowiązek alimentacyjny albo sprawował funkcję rodziny zastępczej, przy czym do liczby tych dzieci nie wlicza się dzieci, które na podstawie orzeczenia sądu zostały umieszczone w instytucji zapewniającej całodobowe utrzymanie w rozumieniu przepisów o świadczeniach rodzinnych albo pozostają w związku małżeńskim, kwota zmniejszająca podatek wynosi 16 800 zł, a od nadwyżki ponad

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług oraz ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 340, 368, 620, 680 i 1022.

podstawę obliczenia podatku wynoszącą 140 000 zł podatek wynosi 32%; art. 21 ust. 46-48 stosuje się odpowiednio.

1ab. Przepisu ust. 1aa nie stosuje się do podatnika, który w danym roku podatkowym jest zobowiązany do zapłaty daniny solidarnościowej, o której mowa w art. 30h.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 278, 340, 620, 680 i 1022) w art. 27b:

- 1) w ust. 3 we wstępie do wyliczenia dwukropek zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 3a.”;
- 2) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku podatników, o których mowa w ust. 2, którzy na podstawie art. 11t ust. 1, zobowiązani są złożyć informację o cenach transferowych za dany rok podatkowy, dane, o których mowa w ust. 3, obejmują także wynikającą z tej informacji wartość transakcji kontrolowanych, z wyłączeniem transakcji określonych w art. 11n pkt 1 i 1a, zsumowaną odrębnie dla następujących szczegółowych kategorii transakcji kontrolowanych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 11t ust. 8, w zakresie transakcji:

- 1) usługowych zakupowych, z wyłączeniem transakcji zakupu usług niematerialnych innych niż usługi o niskiej wartości dodanej, badawczo-rozwojowych, pośrednictwa i związanych z nieruchomościami;

- 2) finansowych zakupowych;

- 3) dotyczących aktywów, obejmujących zakup, najem, dzierżawę lub leasing wartości niematerialnych;

- 4) dotyczących korzystania z wartości niematerialnych.”;

- 3) dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej do dnia 30 września danego roku sporządza i udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu, raport o dochodach sektora finansów publicznych z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych za rok poprzedni zawierający w szczególności:

- 1) zagregowane dane o przychodach, kosztach, zapłaconym podatku i innych istotnych czynnikach wpływających na podatek takich jak ulgi, zwolnienia, wyłączenia od podatku w podziale na:
 - a) przedsiębiorstwa według skali ich przychodów i branże,

- b) spółki Skarbu Państwa i jednostki samorządu terytorialnego polskiego oraz spółki należące do państw i samorządów obcych,
- c) korporacje krajowe i międzynarodowe, w tym także dane o rentowności tych przedsiębiorstw w Polsce i w innych krajach macierzystych;
- 2) zagregowane dane o wartości przychodu (dochodu) uzyskanego od podatników podatku przez osoby fizyczne lub prawne niebędące rezydentami Rzeczypospolitej Polskiej w podziale na rodzaj przychodu i jurysdykcje beneficjentów;
- 3) zagregowane dane z informacji o cenach transferowych;
- 4) informacje o liczbie przeprowadzonych kontroli podatników stosujących ceny transferowe, liczbie i zakresie stwierdzonych nieprawidłowości, średnim czasie trwania kontroli, średniej liczbie osób zaangażowanych w czynności kontrolne oraz o liczbie szkoleń i liczbie przeszkolonych osób w zakresie czynności kontrolnych dotyczących podatników stosujących ceny transferowe.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111, z późn. zm.³⁾) w art. 58b w § 1 wyrazy „10%” zastępuje się wyrazami „20%”.

Art. 4. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2025 r. poz. 775, 894 i 895):

- 1) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej do dnia 30 czerwca danego roku sporządza i udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu, raport o dochodach sektora finansów publicznych z tytułu podatku od towarów i usług za rok poprzedni zawierający w szczególności:

- 1) zagregowane dane o wpływach z podatku należnego, zwrotach nadwyżek podatku naliczonego, terminach zwrotów, w podziale na stawki podatku, przedsiębiorstwa według skali ich obrotów oraz według głównych branży;
- 2) informacje na temat korzystania przez podatników z mechanizmu podzielonej płatności oraz zwrotach nadwyżek naliczonego podatku od towarów i usług dokonywanych na rachunki VAT;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 497, 621, 622, 769 i 820.

- 3) informacje dotyczące rejestrowania podatników VAT jako podatników VAT czynnych, odmów rejestracji i ich przyczyn, wykreślenia podatników z rejestru podatników VAT czynnych i ich przyczyn;
 - 4) informacje dotyczące efektywności wykorzystywania przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej danych z Centralnego Repozytorium Kas, o którym mowa w art. 111a ust. 1, oraz deklaracji składanych na podstawie art. 99 ust. 11c, w czynnościach sprawdzających, kontrolach podatkowych i skarbowych wszczętych na skutek analizy tych danych;
 - 5) wnioski z realizacji celów i zadań wyznaczonych organom Krajowej Administracji Skarbowej na dany rok w zakresie podatku od towarów i usług;
 - 6) analizę dotyczącą utraconych wpływów z tytułu podatku od towarów i usług oraz rekomendacje co do rozwiązań zmierzających do ograniczenia tego zjawiska w kolejnych latach;
 - 7) informacje na temat działań podjętych w celu przeciwdziałaniu zjawisku ukrywania obrotów lub unikania opodatkowania podatkiem od towarów i usług oraz rekomendacje co do rozwiązań zmierzających do ograniczenia tego zjawiska w kolejnych latach;
 - 8) informacje na temat działań podjętych w celu przeciwdziałaniu wyłudzeniom skarbowym, w rozumieniu art. 119zg pkt 9 Ordynacji podatkowej, podatku od towarów i usług oraz rekomendacje co do rozwiązań zmierzających do ograniczenia tych zjawisk w kolejnych latach.”;
- 2) w art. 108a dodaje się ust. 9 w brzmieniu:
- „9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej co pół roku, w terminie nie później niż do dnia 31 stycznia oraz do dnia 31 lipca danego roku dokonuje analizy ryzyka występowania naruszeń przepisów ustawy w kontekście konieczności aktualizacji warunków i zakresu stosowania obowiązkowego mechanizmu podzielonej płatności. Wyniki przeprowadzonej analizy wraz z rekomendacjami dotyczącymi zmian w prawie minister właściwy do spraw finansów publicznych przedstawia Radzie Ministrów.”;
- 3) w załączniku nr 15 do ustawy:
- a) poz. 3 otrzymuje brzmienie:

3	10.41.23	Olej słonecznikowy surowy
---	----------	---------------------------
 - b) po poz. 3 dodaje się poz. 3a-3c w brzmieniu:

3a	10.41.24	Olej z rzepaku, rzepiku i gorczycy, surowy
3b	10.41.54	Olej słonecznikowy i jego frakcje, rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
3c	10.41.56	Olej z rzepaku, rzepiku i gorczycy oraz ich frakcje, rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie

c) po poz. 150 dodaje się poz. 151-153 w brzmieniu:

151	49.41.11	Transport drogowy towarów samochodami-chłodniami
152	49.41.12	Transport drogowy produktów naftowych cysternami
153	49.41.13	Transport drogowy pozostałych cieczy i gazów cysternami

Art. 5. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 615, z późn. zm.⁴⁾) w art. 58 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych, których średnioroczne przychody za ostatnie trzy lata przekraczają 5 000 000 000 zł podlegają kontroli celno-skarbowej z zakresu cen transferowych nie rzadziej niż raz na trzy lata.”.

Art. 6. Przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym przez niniejszą ustawę, mają zastosowanie do przychodów uzyskanych od dnia 1 stycznia 2026 r.

Art. 7. Do spraw dotyczących dodatkowego zobowiązania podatkowego, o których mowa w art. 58b ustawy zmienianej w art. 3, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie art. 3 niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 8. Przepisy ustawy zmienianej w art. 4 pkt 3 w brzmieniu nadanym przez niniejszą ustawę, mają zastosowanie do dostaw towarów, w przypadku których obowiązek podatkowy powstaje po dniu wejścia w życie art. 4 pkt 3 niniejszej ustawy.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r., z wyjątkiem art. 3 oraz art. 4 pkt 3, które wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 556, 588, 641, 658, 760, 996, 1059, 1193, 1195, 1234, 1598, 1723 i 1860, z 2024 r. poz. 850, 863, 879, 1222, 1685, 1721 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 172, 179, 222, 820 i 894.

UZASADNIENIE

I. Wstęp

Przedłożony projekt przewiduje wprowadzenie zmian w następujących ustawach:

- 1) ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, z późn. zm.; dalej jako: „ustawa PIT”);
- 2) ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 278, z późn. zm.; dalej jako: „ustawa CIT”);
- 3) ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111, z późn. zm.; dalej jako: „Ordynacja podatkowa”);
- 4) ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2025 r. poz. 775, z późn. zm.; dalej jako: „ustawa VAT”);
- 5) ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 615, z późn. zm.; dalej jako „ustawa o KAS”.

Przedmiotowe zmiany polegają na:

- 1) w ustawie PIT: podniesieniu progu podatkowego w skali podatkowej dla podatku dochodowego od osób fizycznych z kwoty 120 000 zł do kwoty 140 000 zł oraz zwiększeniu kwoty zmniejszającej podatek dla rodziców z co najmniej dwojgiem dzieci, rozliczających się według skali podatkowej do wartości 16 800 zł;
- 2) w ustawie CIT: rozszerzeniu zakresu informacji podatkowych publikowanych corocznie przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych wraz z obowiązkiem przygotowania corocznego raportu o dochodach z tego podatku, ze szczególnym uwzględnieniem kwestii erozji bazy podatkowej z tytułu stosowania cen transferowych i uszczelnienia systemu podatku CIT;
- 3) w Ordynacji podatkowej: podwyższeniu wysokości dodatkowego zobowiązania podatkowego, w szczególności w przypadku doszacowania dochodu do opodatkowania /zmniejszenia straty w związku z transakcjami z podmiotami powiązаныmi;
- 4) w ustawie o VAT: rozszerzeniu zakresu stosowania mechanizmu podzielonej płatności w celu dalszego uszczelniania systemu VAT oraz wprowadzeniu obowiązku publikowania corocznie przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych raportu dotyczącego wpływów z VAT i efektywności działań KAS, a także

zobowiązaniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych działającego w porozumieniu z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej, obowiązku do dokonywania w terminie półrocznym analizy ryzyka występowania naruszeń przepisów ustawy VAT, w kontekście konieczności aktualizacji warunków i zakresu stosowania obowiązkowego mechanizmu podzielonej płatności;

5) w ustawie o KAS: wprowadzeniu obowiązku kontroli celno-skarbowej w zakresie stosowanych cen transferowych największych przedsiębiorstw, w cyklu trzyletnim.

II. Cel i potrzeba wprowadzenia ustawy

Projekt ten stanowi realizację jednego z kluczowych zobowiązań złożonych polskim rodzinom w trakcie kampanii wyborczej, jest wyrazem konsekwentnej troski o ich dobro oraz wsparciem w codziennych wyzwaniach. Rodzina, jako podstawowa komórka społeczna, korzysta w Rzeczypospolitej Polskiej ze szczególnej ochrony i opieki państwa, co wprost wynika z art. 18 Konstytucji. Wsparcie rodzin, w szczególności rodzin wychowujących dzieci, stanowi konstytucyjny obowiązek państwa, wynikający wprost zarówno z art. 18, jak i z art. 71. Obowiązek ten nabiera szczególnego znaczenia w warunkach kryzysu demograficznego, charakteryzującego się spadkiem liczby urodzeń oraz postępującym procesem starzenia się społeczeństwa. Zjawiska te w perspektywie długoterminowej rodzą poważne zagrożenia dla stabilności finansów publicznych, w tym w szczególności systemu zabezpieczenia społecznego, oraz dla zrównoważonego rozwoju gospodarczego państwa.

Podejmowanie działań ukierunkowanych na poprawę sytuacji rodzin, poprzez tworzenie warunków sprzyjających podejmowaniu i realizacji decyzji o posiadaniu dzieci, jest zatem nie tylko realizacją norm konstytucyjnych, lecz także strategicznym elementem polityki państwa. Wdrożenie skutecznych instrumentów wsparcia rodzin ma na celu zapewnienie ciągłości pokoleniowej, odbudowę potencjału demograficznego oraz wzmocnienie fundamentów społecznych Rzeczypospolitej Polskiej.

W obliczu rosnących wyzwań demograficznych oraz dynamicznego wzrostu kosztów życia, niezbędne jest tworzenie rozwiązań prawnych, które realnie wspierają polskie rodziny, w szczególności te wychowujące dzieci. Wzmacnianie kondycji finansowej rodzin poprzez odpowiednie dostosowanie przepisów podatkowych jest istotnym elementem polityki prorodzinnej państwa. Ulgowe i preferencyjne rozwiązania w systemie podatkowym stanowią

wyraz uznania dla roli rodziców w wychowaniu młodego pokolenia, a jednocześnie pozwalają na lepsze zabezpieczenie potrzeb dzieci i zapewnienie im właściwych warunków rozwoju.

Celem projektowanej ustawy jest zmniejszenie obciążeń fiskalnych, istotne obniżenie ciężaru podatku PIT dla rodziców wychowujących co najmniej dwoje dzieci, a tym samym zwiększenie dochodów rozporządzalnych obywateli, pobudzenie konsumpcji wewnętrznej oraz wzmocnienie bodźców do podejmowania aktywności zawodowej i gospodarczej.

Rozwiązanie to ma na celu:

- poprawę sytuacji materialnej rodzin,
- przeciwdziałanie kryzysowi demograficznemu,
- ograniczenie obciążenia podatkowego dla osób pracujących zawodowo i podejmujących wysiłek urodzenia i wychowania dzieci,
- realizację zasady sprawiedliwości społecznej poprzez premiowanie rodzinnych form życia i wspieranie wychowywania dzieci.

Jednocześnie, w związku ze zgłaszanymi postulatami w zakresie zwiększenia przejrzystości systemu podatkowego, a także wzmocnienia nadzoru społecznego i kontroli obywatelskiej nad działaniami dużych przedsiębiorstw i grup kapitałowych, w szczególności w celu zapobiegania nieuzasadnionym transferom dochodów z podmiotów polskich do powiązanych podmiotów zagranicznych, ustawa wprowadza zmiany do ustawy CIT rozszerzające zakres publikowanych informacji dotyczących największych polskich podatników o szczegółowe informacje dotyczące tych kategorii transakcji kontrolowanych, które powszechnie uznawane są za najczęściej wykorzystywane do tzw. przerzucania dochodów między jurysdykcjami.

Zmiana wprowadzana w Ordynacji podatkowej ma na celu wzmocnienie funkcji prewencyjnej oraz zwiększenie efektywności przepisów mających na celu przeciwdziałanie uchylaniu się od obowiązków podatkowych i uszczelnienie podatku CIT.

Celem proponowanych zmian jest również zapewnienie większej skuteczności działań mających na celu uszczelnienie systemu podatku od towarów i usług. Jest to niezmiennie istotne dla wpływów budżetowych, biorąc pod uwagę fakt, że wpływy z VAT stanowią największe źródło wpływów budżetowych. W tym celu na ministra właściwego do spraw finansów publicznych nałożony zostaje obowiązek cyklicznego, formalnego dokonywania oceny efektywności stosowanych dotychczas metod ograniczania luki podatkowej w tym systemie podatkowym. Wyniki tej oceny będą stanowiły podstawę do podejmowania aktywnych działań o charakterze prewencyjnym, w tym inicjowania niezbędnych zmian legislacyjnych.

Rozwiązanie to ma zagwarantować, że system przeciwdziałania nadużyciom podatkowym będzie stale dostosowywany do zmieniających się warunków gospodarczych oraz nowych form unikania opodatkowania, co w efekcie przyczyni się do zwiększenia stabilności dochodów budżetu państwa.

Celem zmian w ustawie o KAS jest wprowadzenie obowiązku i cykliczności procesu kontroli cen transferowych w największych przedsiębiorstwach co ma doprowadzić do wyższej ściągalności podatku od dochodów osób prawnych. Obecny system kontroli cen transferowych, mimo wprowadzonych w ostatnich latach zmian, pozostaje niedoskonały z uwagi na brak ustawowego obowiązku prowadzenia ich w sposób cykliczny w odniesieniu do największych przedsiębiorstw. W praktyce prowadzi to do nieregularności działań kontrolnych oraz ryzyka występowania długich przerw między kolejnymi weryfikacjami danego podmiotu.

III. Zakres projektowanej regulacji

Art. 1 projektu ustawy

Projekt ustawy w art. 1 wprowadza zmiany w ustawie o PIT polegające na:

- 1) podniesieniu progu podatkowego w skali podatkowej z kwoty 120 000 zł do kwoty 140 000 zł;
- 2) zwiększeniu kwoty zmniejszającej podatek dla rodziców co najmniej dwojga dzieci rozliczających się wg skali podatkowej do wartości 16 800 zł.

Ad. 1) Obowiązujący próg podatkowy 120 000 zł został wprowadzony w 2022 r. i od tego czasu nie był waloryzowany, mimo że Polska doświadczyła w tym okresie znacznego wzrostu wynagrodzeń oraz inflacji, która pomimo spadku nadal oddziałuje na sytuację finansową polskich rodzin. Oznacza to, że efektywne obciążenie dochodów Polaków podatkiem dochodowym rozliczanym według skali podatkowej wzrosło, mimo że formalnie stawki podatku pozostały na niezmiennym poziomie (12% i 32%). Realna wartość 120 000 zł z 2022 r. to obecnie tylko około 90 000 zł (wg kalkulatora inflacyjnego na stronie Ministerstwa Finansów). Faktyczne opodatkowanie osób rozliczających podatek PIT według skali wzrosło przez te lata nieproporcjonalnie wyżej od opodatkowania osób rozliczających się podatkiem liniowym lub ryczałtem ewidencjonowanym, których obciążenie PIT, co do zasady rośnie proporcjonalnie do wzrostu dochodu. Projektowana ustawa ma także zniwelować tę oczywistą niekonsekwencję, przyczyniając się do zwiększenia sprawiedliwości podatkowej pomiędzy podatnikami „w skali” i „na podatku liniowym”.

Od 2022 r. do połowy 2025 r. wzrost przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia wyniósł ponad 2 327 zł brutto (2022: ok. 6 346 zł; prognozowane w budżecie państwa przeciętne miesięczne wynagrodzenie wynosi 8 673 zł), co stanowi wzrost o 37%. Skumulowana inflacja za ten okres również kształtuje się na podobnym poziomie, co oznacza znaczny spadek siły nabywczej dochodów podatników. W konsekwencji zamrożenia wartości progu podatkowego coraz więcej podatników wchodzi w drugi próg podatkowy nie z powodu realnego wzrostu zamożności, lecz wskutek inflacji i nominalnego wzrostu płac. Utrzymywanie progu na poziomie 120 000 zł prowadzi de facto do zwiększenia obciążeń podatkowych wielu polskich rodzin.

Ad. 2) Odnosząc się do regulacji dotyczącej zwiększenia kwoty zmniejszającej podatek dla rodziców z co najmniej dwójką dzieci rozliczających się wg skali podatkowej do wartości 16 800 zł, należy zauważyć, że po uwzględnieniu kwoty zmniejszającej podatek w pierwszym progu podatkowym oznacza to, że dochody rodzica (lub opiekuna prawnego) dwójki dzieci efektywnie będą wolne od podatku PIT do kwoty 140 000 zł rocznie (dla rodziny z dwojgiem pracujących rodziców będzie to efektywnie 280 000 zł). Rozwiązanie to stanowi instrument ukierunkowany na realne wzmocnienie sytuacji finansowej rodzin wielodzietnych w Polsce. Propozycja ta uwzględnia szczególną rolę rodziny w systemie konstytucyjnym Rzeczypospolitej Polskiej oraz potrzebę zapewnienia dzieciom odpowiednich warunków rozwoju poprzez zmniejszenie obciążeń fiskalnych ich rodziców. Podwyższenie kwoty zmniejszającej podatek w tej grupie podatników jest także odpowiedzią na rosnące koszty utrzymania, w tym wydatki związane z edukacją, opieką zdrowotną i codziennym funkcjonowaniem rodziny. W perspektywie długoterminowej działanie to ma sprzyjać podejmowaniu decyzji prokreacyjnych oraz ograniczaniu negatywnych skutków kryzysu demograficznego.

Zwolnienie przychodów z podatku dochodowego rodziców stosuje się pod warunkiem, że dzieci pozostają na ich utrzymaniu i nie osiągają samodzielnego dochodu powyżej kwoty określonej ustawowo (analogicznie jak w obecnych ulgach prorodzinnych). Z zakresu ulgi wyłączone są osoby podlegające daninie solidarnościowej, czyli osoby uzyskujące najwyższe dochody. Jednocześnie, zachowane jest prawo do równoległego stosowania pozostałej ulgi od podatku na dzieci.

Projektowana zmiana będzie mieć szereg pozytywnych skutków:

- może zachęcać do posiadania i wychowywania dzieci, co wpisuje się w politykę prorodzinną państwa,

- dodatkowe środki w budżetach domowych rodzin z dziećmi, mogą prowadzić do zwiększenia konsumpcji oraz inwestycji w edukację, czy rozwój zainteresowań dzieci,
- poprawi się sytuacja finansowa rodziców osiągających dochody poniżej średniej krajowej.

Sytuacja demograficzna Polski w ostatnich latach jest określana jako bardzo zła i stale się pogarsza. Polska odnotowuje stały spadek liczby ludności – na koniec 2024 roku populacja naszego kraju wyniosła około 37,49 mln. Z komunikatu GUS dostępnego na stronie internetowej Urzędu wynika, że w przeciągu roku (tj. od połowy 2024 r. do połowy 2025 r.) ludność Polski zmniejszyła się o ok. 162.000 osób, co jest wielkością zbliżoną do liczby ludności miasta Bielsko-Biała.

Liczba ludności spadła do poziomu z końca lat 80. XX wieku i tendencja jest nadal zniżkowa. Mamy ujemny przyrost naturalny, co oznacza że liczba zgonów wyraźnie przewyższa liczbę urodzeń. W 2024 roku zarejestrowano około 252 tys. urodzeń (najmniej od zakończenia II wojny światowej) i ponad 400 tys. zgonów. W 2025 roku wskaźnik dzietności ma wynosić tylko 1,03, czyli daleko poniżej poziomu 2,1 wymaganego do prostej zastępowalności pokoleń. Powoduje to starzenie się społeczeństwa – rośnie odsetek osób starszych, zwłaszcza powyżej 80 lat. Prognozy na przyszłość są alarmujące, jeżeli bowiem obecne trendy się utrzymają, populacja Polski może spaść do 30 mln w 2060 roku, a nawet znacznie poniżej tej liczby w długookresowych prognozach.

Ubytek liczby ludności w Polsce powoduje pogorszenie potencjału produkcyjnego i gospodarczego kraju, grozi destabilizacją systemu ubezpieczeń społecznych. Spowoduje też nieuchronnie spadek znaczenia Polski na arenie międzynarodowej i obniżenie potencjału obronnego kraju. Niekorzystna sytuacja demograficzna może oddziaływać również negatywnie na funkcjonowanie systemu demokratycznego: malejąca liczba ludzi aktywnych zawodowo i angażujących się w życie obywatelskie, którzy są motorem zmian i źródłem innowacyjnych pomysłów, osłabia mechanizmy odnowy społecznej i politycznej. Depopulacja terenów wiejskich jest już wyraźnym i udokumentowanym zjawiskiem, podobnie jak i liczne zamykanie szkół.

Wdrożony od 1 kwietnia 2016 r. Program 500+ w Polsce przyczynił się do wzrostu liczby urodzeń dzieci przede wszystkim poprzez wzrost współczynnika dzietności o około 6% w porównaniu do stanu sprzed programu. Po jego wprowadzeniu odnotowano wzrost liczby urodzeń o około 33 tys. dzieci rocznie w pierwszych dwóch latach (2016-2017). Program wpłynął też na zmianę struktury urodzeń – wzrosła dzietność przede wszystkim w rodzinach o niższych dochodach, co potwierdza wniosek, że wsparcie finansowe faktycznie motywuje do

powiększania rodziny. Jednakże po kilku latach pary, które zdecydowały się na pierwsze dziecko stanęły przed wyzwaniami związanymi z tworzeniem rodziny dwu- lub wielodzietnej. Dlatego celem niniejszego projektu ustawy składanego przez Prezydenta RP jest przełamanie tych barier.

Projekt ustawy również odwołuje się do wsparcia finansowego jako metody promowania dużych rodzin i zwiększanie dzietności. Zgodnie z danymi Głównego Urzędu Statystycznego z Narodowego Spisu Powszechnego z 2021 roku około połowa rodzin z dziećmi w Polsce posiada tylko jedno dziecko. Proponowana zmiana jest nakierowana na wsparcie rodzin, tak aby ułatwić im podjęcie często trudnej decyzji o posiadaniu drugiego lub kolejnego dziecka. Rodziny takie zyskają większą elastyczność finansową i więcej środków na utrzymanie oraz wychowanie potomstwa. Niższy podatek oznacza realny wzrost dochodów rozporządzalnych rodzin, co przekłada się na poprawę warunków życia i zachęca do podejmowania decyzji prokreacyjnych.

Projekt ustawy zakłada, że z wyższej kwoty zmniejszającej podatek będzie mógł skorzystać każdy rodzic z co najmniej dwójką dzieci. Na takich samych zasadach jak rodzice traktowani są opiekunowie prawni dzieci. Każdy z rodziców będzie mógł skorzystać z podwyższonej kwoty wolnej od podatku do uzyskania pełnoletności przez dziecko, a jeżeli dziecko kontynuuje naukę – do 25. roku życia.

Podwyższenie kwoty zmniejszającej podatek poprawia sytuację finansową rodzin o różnych dochodach, ale szczególnie ważne jest wsparcie rodzin o niższych i średnich dochodach. Zapewnienie korzyści podatkowych rodzinom może być skutecznym narzędziem w poprawie dzietności poprzez zmniejszenie tzw. „podatku od rodzicielstwa” i poprawę ekonomicznych fundamentów dla powiększania rodziny.

Efektywne obniżenie wysokości pobieranego podatku dochodowego ułatwi rodzicom powrót do pracy, także matkom rozważającym czy po urodzeniu dziecka powrócić do pracy zawodowej.

Zdaniem projektodawcy proponowana zmiana pozwala rodzinom dwu- i wielodzietnym zatrzymać większą część dochodu, dzięki czemu zyskają one lepsze warunki do wychowania dzieci. Projektowana regulacja ma za zadanie nadać nowy impuls inicjatywom pro-demograficznym, nakierowanym na wzrost dzietności i odwrócenie negatywnych trendów w strukturze demograficznej społeczeństw.

Proponowane rozwiązanie, spełnia w pełni wymogi konstytucyjne w zakresie nakazu równego traktowania oraz w zakresie zakazu dyskryminacji, o których mowa w art. 32 Konstytucji. Równość wobec prawa nie oznacza bowiem identycznego traktowania wszystkich

obywateli, lecz zakazuje różnicowania sytuacji prawnej podmiotów znajdujących się w tożsamej sytuacji faktycznej. Zróżnicowanie obciążeń podatkowych na korzyść rodzin wielodzietnych znajduje uzasadnienie w szczególnej ochronie i opiece państwa nad rodziną, wyrażonej w art. 18 oraz art. 71 ust. 1 Konstytucji, które nakładają na państwo obowiązek udzielania rodzinom, w szczególności wychowującym dzieci, pomocy w ich funkcjonowaniu. Tym samym projektowane rozwiązanie stanowi przejaw realizacji konstytucyjnych wartości i obowiązków państwa, a nie ich naruszenie.

W utrwalonym orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego podkreśla się, że zasada równości nie oznacza jednakowego traktowania wszystkich podmiotów prawa w sposób mechaniczny, lecz zakazuje nieuzasadnionego różnicowania sytuacji podmiotów znajdujących się w tożsamej sytuacji faktycznej (m.in. wyrok TK z 12 stycznia 1999 r., sygn. P. 2/98; wyrok TK z 29 kwietnia 2003 r., sygn. SK 24/02). Rodziny wychowujące dwoje lub więcej dzieci znajdują się w obiektywnie odmiennej sytuacji ekonomicznej i społecznej niż osoby lub rodziny bezdzietne bądź wychowujące jedno dziecko. Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie wskazywał, że realizacja obowiązków prorodzinnych może wiązać się z przyznaniem określonym grupom obywateli dodatkowych preferencji, jeśli mają one racjonalne i proporcjonalne uzasadnienie w ochronie wartości konstytucyjnych (por. wyrok TK z 23 kwietnia 2008 r., sygn. SK 16/07). W świetle powyższego proponowana regulacja stanowi przejaw realizacji konstytucyjnego obowiązku państwa w zakresie polityki prorodzinnej, a nie przejaw dyskryminacji czy naruszenia zasady równości wobec prawa.

Projektowane rozwiązanie spełnia również konstytucyjną zasadę proporcjonalności wynikającą z art. 31 ust. 3 Konstytucji. Preferencja podatkowa została ukierunkowana na ściśle określoną grupę podatników – rodziny wychowujące co najmniej dwoje dzieci – której szczególna sytuacja materialna i znaczenie dla interesu publicznego (utrzymanie potencjału demograficznego) uzasadniają odmienne traktowanie w systemie podatkowym. Środek ten jest przydatny, ponieważ wprost zwiększa dochód rozporządzalny rodzin wielodzietnych, co wspiera ich bieżące utrzymanie i poprawia warunki wychowania dzieci. Jest również konieczny, gdyż dotychczasowe rozwiązania podatkowe w niewystarczającym stopniu kompensowały dodatkowe koszty ponoszone przez tę grupę podatników, a alternatywne środki – takie jak jednorazowe świadczenia – nie zapewniają trwałego efektu dochodowego. Wreszcie jest proporcjonalny sensu stricto, gdyż korzyść dla beneficjentów (wzmocnienie sytuacji ekonomicznej rodzin i realizacja polityki prorodzinnej państwa) pozostaje w odpowiedniej relacji do ewentualnych kosztów fiskalnych ponoszonych przez budżet państwa, które są akceptowalne w świetle wagi chronionego dobra konstytucyjnego, jakim jest rodzina. Trybunał

Konstytucyjny w swoim orzecznictwie (m.in. wyrok z 26 kwietnia 1999 r., sygn. K 33/98) podkreślał, że preferencje podatkowe ukierunkowane na realizację konstytucyjnie chronionych wartości, takich jak ochrona rodziny, mieszczą się w granicach dopuszczalnej ingerencji w zasadę równości i mogą być uznane za środki proporcjonalne, jeśli są racjonalnie powiązane z celem i nie wykraczają poza to, co niezbędne dla jego osiągnięcia.

Art. 2 projektu ustawy

Projekt ustawy rozszerza zakres obowiązku publikacji wybranych danych finansowych dotyczących największych podatników podatku dochodowego od osób prawnych w Polsce oraz wprowadza dodatkowy obowiązek publikacji przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych we współpracy z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej szczegółowych danych statystycznych dotyczących dochodów sektora finansów publicznych z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych za rok poprzedni. W szczególności ujawnieniu opinii publicznej będą podlegać wartości transferowanych z Polski dywidend, odsetek i wartości usług niematerialnych. Wprowadzenie obowiązku publikacji wskazanych informacji:

- zwiększy transparentność działań dużych przedsiębiorstw w zakresie rozliczeń podatkowych,
- umożliwi monitorowanie skali i charakteru transakcji z podmiotami powiązanymi, co sprzyja przeciwdziałaniu optymalizacjom agresywnym,
- zwiększy społeczną presję na uczciwe rozliczanie dochodów przez grupy kapitałowe,
- pozytywnie wpłynie na podniesienie jakości debaty publicznej i eksperckiej o unikaniu opodatkowania,
- służy wzmocnieniu zaufania obywateli do administracji podatkowej i sprawiedliwości podatkowej.

Projektowana zmiana nie wprowadza dodatkowych obowiązków administracyjnych bądź finansowych po stronie podatników.

Celem zmiany jest odwrócenie obserwowanej w ostatnich latach tendencji spadkowej w zakresie wpływów z podatku dochodowego od osób prawnych (CIT). Obniżone wpływy z CIT są jednym z kluczowych czynników zwiększających deficyt budżetowy. Według danych Ministerstwa Finansów z wykonania budżetu państwa za 2024 r., dochody z podatku CIT wyniosły 60,2 mld zł i były niższe o ok. 7,6 mld zł od dochodów za 2023 r. Oznacza to spadek o ok. 11% rok do roku. Tendencja ta utrzymuje się również w 2025 roku.

Mniejsza kwota CIT istotnie osłabia możliwości realizacji kluczowych zadań państwa i powoduje konieczność nowelizacji budżetu i zwiększenia deficytu budżetowego. Jedną z

przyczyn takiego stanu rzeczy jest ponowne zwiększenie się zakresu zjawiska optymalizacji podatkowej. W Polsce dzieje się tak mimo narastającej – w wymiarze globalnym - presji na uszczelnianie systemów podatkowych oraz wprowadzaniem nowych regulacji ograniczających agresywne lub nieetyczne strategie minimalizacji podatków. Do optymalizacji podatkowej bardzo często używane są w Polsce transakcje z podmiotami powiązanymi oraz praktyki rozpoznawania przez te firmy kosztów, które nie są poniesione w celu uzyskania przychodów, a dotyczą np. spółki matki lub innej spółki powiązanej, będącej rezydentem podatkowym innego kraju niż Polska.

Przyczyną takiego stanu rzeczy jest opóźnienie legislacyjne Polski, brak odpowiednio wczesnego reagowania na poziomie legislacyjnym, a przede wszystkim spadek presji organów skarbowych wobec negatywnych zjawisk w rozliczeniach CIT koncernów międzynarodowych.

Niniejszy projekt ustawy ma na celu to zmienić poprzez powyższą zmianę w ustawie o CIT oraz opisane poniżej zmiany w Ordynacji podatkowej i ustawie o KAS.

Art. 3 projektu ustawy

Podwyższenie stawki dodatkowej sankcji pieniężnej określonej w art. 58a § 1 Ordynacji podatkowej z 10% do 20% wysokości ustalonego zobowiązania podatkowego ma na celu:

- skuteczniejsze egzekwowanie obowiązków,
- zwiększenie dyscypliny podatkowej w obszarze cen transferowych, który nadal stanowi istotny obszar ryzyka unikania opodatkowania,
- wzmocnienie narzędzi administracji skarbowej w zakresie walki z agresywnym planowaniem podatkowym i transferem dochodów za granicę,
- skuteczniejsze egzekwowanie obowiązków dokumentacyjnych wobec podmiotów powiązanych.

Podniesienie stawki do 20% wpisuje się również w rekomendacje OECD, które zachęcają państwa członkowskie do zwiększania skuteczności sankcji za naruszenia dokumentacyjne, zwłaszcza tam, gdzie ryzyko transferu zysków jest istotne.

Projektowana zmiana:

- nie wpływa na uczciwych podatników rzetelnie realizujących obowiązki dokumentacyjne,
- dotyczy wyłącznie sytuacji, w których dochodzi do uchylania się od obowiązków lub wprowadzania organu w błąd,
- ma charakter prewencyjny – jej celem nie jest masowe nakładanie sankcji, lecz zapobieganie naruszeniom,

- przyczyni się do zwiększenia dobrowolnej zgodności podatników w zakresie cen transferowych oraz wzrostu wpływów budżetowych z tytułu decyzji określających zobowiązania podatkowe.

Art. 4 projektu ustawy

Pierwsza w projekcie ustawy zmiana dotycząca ustawy o VAT to propozycja dodania art. 4a, która ma na celu wprowadzenie dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych obowiązku publikowania szczegółowego raportu na temat wpływów z VAT oraz na temat działalności Krajowej Administracji Skarbowej (KAS) związanej z zachowaniem tych wpływów. Proponuje się, żeby minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z Szefem KAS, do 30 czerwca danego roku publikował raport za poprzedni rok, w którym to raporcie przedstawi co najmniej określone w proponowanym przepisie informacje.

Rozwiązanie to ma na celu z jednej strony zwiększenie transparentności działania KAS, z drugiej strony ma mobilizować ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz Szefa KAS do aktywnego przeciwdziałania niepożądanym zjawiskom w polskim systemie VAT. Polepszy to także jakość dyskusji publicznej i eksperckiej nad tym podatkiem oraz wykluczy na przyszłość manipulacje w informowaniu o tzw. „luce VAT” polegające na przerzucaniu zwrotów VAT pomiędzy latami budżetowymi.

W publikowanym raporcie minister będzie musiał pokazać, w jaki sposób administracja skarbową wykorzystuje mechanizmy uszczelniające system VAT, jak realizuje wyznaczone cele i zadania, co robi z danymi, które otrzymuje od podatników oraz jakie widzi rozwiązania i rekomendacje, zmierzające do zwalczania niepożądanych zjawisk w systemie VAT.

Kolejną propozycją zmiany w ustawie o VAT – dodawany do art. 108a ust. 9 - w dodawanym art. 4a jest zobowiązanie ministra właściwego do spraw finansów publicznych obowiązku ciągłego dokonywania analizy ryzyka pojawiania się zjawisk związanych z oszustwami i wyłudzeniami VAT w kontekście potrzeby dostosowania warunków i zakresu stosowania obowiązkowego mechanizmu podzielonej płatności.

Jeśli z analizy tej wyjdzie, że konkretne towary lub usługi powinny być objęte obowiązkowym mechanizmem podzielonej płatności albo że istnieje potrzeba zmniejszenia limitu kwoty lub dodania nowych warunków, związanych z okolicznościami transakcji lub profilem sprzedawcy, minister właściwy do spraw finansów publicznych będzie miał obowiązek niezwłocznego podjęcia właściwej inicjatywy ustawodawczej, a więc będzie musiał

doprowadzić do jak najszybszego powstania projektu ustawy odpowiednio dostosowującego mechanizm podzielonej płatności do istniejących realiów gospodarczych.

Obowiązek ten jest odpowiedzią właśnie na wskazaną wyżej bierność ministra w podejmowaniu działań zmierzających do aktualizacji zasad stosowania mechanizmu podzielonej płatności, pomimo niedawnego złożenia wniosku o kolejną derogację na te przepisy. Podjęcie decyzji o wniesieniu inicjatywy ustawodawczej, na skutek przeprowadzonej analizy i rekomendacji ministra właściwego do spraw finansów publicznych będzie należał do Rady Ministrów. Przy czym rozszerzenie zakresu i warunków stosowania mechanizmu podzielonej płatności wymagać może każdorazowego uzyskania decyzji derogacyjnej Rady UE. To do ministra właściwego do spraw finansów publicznych będzie należało podjęcie odpowiedniej strategii rozmów z organami UE, tak żeby móc reagować jak najszybciej na sygnały o nieprawidłowościach. Podobne do powyższej propozycji rozwiązanie istnieje już w przepisach ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 1218) - w art. 3 ust. 9 tej ustawy. Propozycja ta ma na celu zmobilizowanie ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz Szefa KAS do jak najszybszego reagowania na zmiany w rzeczywistości gospodarczej, co z kolei ma na celu uszczelnienie systemu VAT.

W ustawie o VAT od 1 listopada 2019 roku obowiązuje przepis nakazujący stosowanie mechanizmu podzielonej płatności, jeśli przedmiotem transakcji jest dostawa towaru lub świadczenie usługi wskazanej w załączniku nr 15 do ustawy. Zakres załącznika nr 15 nie był od lat modyfikowany, to znaczy obowiązkowy mechanizm podzielonej płatności nie został rozszerzony na kolejne branże. O ile w początkowych latach jego funkcjonowania miało to uzasadnienie, ponieważ mechanizm ten był nowością w polskim i europejskim systemie VAT, o tyle obecnie argumentacja ta stała się nieaktualna. Co więcej, mechanizm podzielonej płatności sprawdził się tak pod względem technologicznym, jak i pod względem swojej szczelności. Nie spełniły się pesymistyczne scenariusze dotyczące wpływu tego rozwiązania na kondycję gospodarki i przedsiębiorców.

Należy twierdzić, że mechanizm ten jest dobrym narzędziem do uszczelniania systemu VAT. Nie ma zatem żadnych przeszkód, żeby rozszerzać zakres stosowania tego mechanizmu na kolejne towary lub usługi. Wręcz przeciwnie, istnieje obecnie pilna potrzeba poszukiwania rozwiązań uszczelniających system VAT, na co wskazują informacje o pogarszających się wpływach z VAT. Dodać należy, że bierność w aktualizowaniu zasad stosowania tego mechanizmu jest szczególnie niepożądana z uwagi na to, że oszustwa podatkowe mogą być

dokonywane z wykorzystaniem różnych towarów lub usług. Jeśli dane kategorie towarów lub usług są objęte szczególnymi mechanizmami uszczelniającymi, oszuści przerzucają się na inne towary lub usługi. Bazując na analizach związanych z aktualnie uwidacznianymi oszustwami podatkowymi, proponuje się zatem rozszerzenie obowiązkowego mechanizmu podzielonej płatności na usługi związane z transportem cysternami oraz na dostawy olejów roślinnych, wymienionych w proponowanej zmianie do załącznika nr 15 ustawy o VAT.

Proponowane zmiany do ustawy o VAT narzucają nowe obowiązki na niektóre grupy przedsiębiorców, w zakresie w jakim zostaną oni objęci rozszerzeniem stosowania mechanizmu podzielonej płatności. W obecnym stanie prawnym w handlu towarami wskazanymi w projektowanej zmianie nie ma konieczności stosowania mechanizmu podzielonej płatności. Po zmianach taki obowiązek się pojawi. Obowiązki te są jednak proporcjonalne do zakładanego celu, którym jest uszczelnienie przepisów ustawy o VAT.

Przedsiębiorcy nie będą musieli ponosić dodatkowych istotnych nakładów finansowych na dostosowanie się do zmian, mechanizm podzielonej płatności funkcjonuje w Polsce od sześciu lat, odpowiednie rozwiązania są dostarczane przez systemy bankowe i są obecnie dostępne dla każdego podatnika (każdy podatnik może dokonywać płatności w ramach tzw. dobrowolnego mechanizmu podzielonej płatności).

Art. 5 projektu ustawy

Celem zmian w ustawie o KAS jest wprowadzenie obowiązku cyklicznego procesu kontroli cen transferowych w największych przedsiębiorstwach, co ma doprowadzić do wyższej ścigalności podatku od dochodów osób prawnych.

Obecnie brak jest regularności organów skarbowych w kontroli zagadnienia cen transferowych. Regularność tego typu działań jest cechą charakteryzującą jurysdykcje innych państw Unii Europejskiej o efektywniejszych systemach podatkowych. Wprowadzenie cyklu trzyletniego dla kontroli największych przedsiębiorstw wykluczy ryzyko nieujawnionego nieuprawnionego transferu zysku z Polski.

W 2024 r. zaobserwowany został istotny spadek skutecznej liczby kontroli w porównaniu z latami poprzednimi – łączna liczba kontroli w roku 2024 to tylko 40% kontroli z roku 2020. Obserwowany wzrost skuteczności pojedynczych kontroli w ujawnianiu naruszeń dowodzi, że naruszenia mają miejsce w dużej skali oraz że zwiększenie liczby kontroli zwiększy dyscyplinę, co odbuduje dochody budżetu z tytułu CIT do poziomów z lat poprzednich.

IV. Przepisy przejściowe i wejście w życie

Art. 6 projektu ustawy wskazuje, że przepisy dotyczące podniesienia progu podatkowego w skali podatkowej dla podatku dochodowego od osób fizycznych oraz zwiększenia kwoty zmniejszającej podatek dla rodziców z co najmniej dwójką dzieci, rozliczających się według skali podatkowej do wartości 16 800 zł będą miały zastosowanie do przychodów uzyskanych od dnia 1 stycznia 2026 r.

Zgodnie z **art. 7 projektu ustawy** do spraw dotyczących dodatkowego zobowiązania podatkowego, o których mowa w art. 58b Ordynacji podatkowej wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie art. 3 projektu ustawy, będą miały zastosowanie przepisy w brzmieniu dotychczasowym.

Zgodnie z **art. 8 projektu ustawy** obowiązek w zakresie stosowania mechanizmu podzielonej płatności będzie miał zastosowanie do dostaw towarów, w przypadku których obowiązek podatkowy powstaje po dniu wejścia w życie art. 4 pkt 3 projektu ustawy.

Planowany termin wejścia w życie projektowanej regulacji to 1 stycznia 2026 r., z wyjątkiem art. 3 oraz art. 4 pkt 3 (tj. przepisów dotyczących regulacji bezpośrednio dotyczących przedsiębiorców), które wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia (**art. 9 projektu ustawy**).

V. Skutki finansowe, społeczne, gospodarcze

Koszt budżetowy przesunięcia progu szacowany jest na 4-5 miliardów zł rocznie. Według niezależnych wyliczeń uznanego Centrum Analiz Ekonomicznych (Komentarz Przedwyborczy CenEA 14/04/2025) to koszt 3,2 miliarda zł.

Szacuje się, że proponowana w projekcie ustawy nowa preferencja dla rodziców wychowujących dwoje i więcej dzieci skutkować będzie spadkiem wpływów budżetowych szacowanym na ok. 13 – 14 mld zł i dotyczyć będzie potencjalnie ponad 2 milionów rodzin i ponad 3 milionów podatników z dwójką lub większą liczbą dzieci.

Według niezależnych wyliczeń uznanego Centrum Analiz Ekonomicznych (Komentarz Przedwyborczy CenEA 14/04/2025) koszt propozycji programowej dotyczącej ulgi na dzieci wyniósł 15,9 miliarda złotych. Projektowane w ustawie zmiany różnią się na tym etapie wartością preferencji i zakresem podmiotowym, co racjonalizuje jej koszt dla finansów publicznych. W tym kontekście należy ponownie podkreślić, że proponowana korzyść dla osób i rodzin podejmujących wysiłek wychowania co najmniej dwójki dzieci ma znacznie głębsze uzasadnienie w obecnym kryzysie demograficznym Polski niż wielokrotnie droższa dla

finansów publicznych alternatywna propozycja bezwarunkowego podwyższenia kwoty wolnej od podatku dla wszystkich podatników do 60 tys. zł, która według szacunków Ministerstwa Finansów stanowiłaby uszczerbek dla budżetu na poziomie 56 miliardów zł, czyli trzykrotnie większy niż projektowana zmiana.

Źródłem finansowania proponowanych rozwiązań są zmiany wprowadzane w ustawie CIT, Ordynacji podatkowej i ustawie o KAS, które wpływają bezpośrednio na dochody budżetu państwa, ich wprowadzenie może przynieść dodatkowe dochody w efekcie zwiększenia transparentności działań dużych przedsiębiorstw w zakresie rozliczeń podatkowych oraz społeczną presję na uczciwe rozliczanie dochodów przez grupy kapitałowe. Zwiększenie dochodów z powyższych tytułów szacuje się na co najmniej 10 mld zł rocznie, co odpowiada szczelności systemu podatku CIT w latach przeszłych oraz uwzględniając wzrost gospodarczy i inflację. Zwiększenie dochodów z tytułu poszerzania mechanizmu podzielonej płatności oraz aktywizacja Ministra odpowiedzialnego za finanse publiczne w zarządzaniu zakresem stosowania tego instrumentu szacuje się na minimum 10 mld zł rocznie.

Projektodawca przewiduje, że pozostałe skutki zostaną zrekompensowane poprzez:

- zwiększenie wpływów pośrednich z tytułu wzrostu konsumpcji rodzin objętych wprowadzaną preferencją (VAT),
- w średnim okresie: wzrost liczby urodzeń, a w konsekwencji długofalowe wzmocnienie bazy podatkowej.

Projektowana regulacja, jak już wskazywano przy omówieniu poszczególnych propozycji zmian, będzie miała pozytywne skutki społeczne i gospodarcze: poprawi sytuację materialną osób i rodzin wychowujących co najmniej dwójkę dzieci, ograniczy obciążenia podatkowe dla osób pracujących zawodowo i podejmujących wysiłek urodzenia i wychowania dzieci, wzmocni bodźce do podejmowania aktywności zawodowej i gospodarczej, zwiększy dochód rozporządzalny obywateli, pobudzi konsumpcję oraz może zachęcać do posiadania i wychowywania dzieci, co wpisuje się w politykę prorodzinną państwa i przeciwdziała kryzysowi demograficznemu.

Jednocześnie, realizuje postulaty w zakresie zwiększenia przejrzystości systemu podatkowego i wzmocnienia nadzoru społecznego i kontroli obywatelskiej nad działaniami dużych przedsiębiorstw i grup kapitałowych, w szczególności w celu zapobiegania nieuzasadnionym transferom dochodów z podmiotów polskich do powiązanych podmiotów zagranicznych.

Projektowane rozwiązania, w opinii projektodawcy, nie są sprzeczne z przepisami prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie podlegał konsultacjom publicznym i opiniowaniu.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji lub uzgodnienia.

Projekt dotyczy praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej. W celu proporcjonalnego nałożenia obowiązków wynikających z projektowanej ustawy zaproponowano 6 miesięczny okres *vacatio legis*, co zagwarantuje czas niezbędny dla przedsiębiorców na dostosowanie się do wprowadzanych przepisów. W tym zakresie wprowadzono także odpowiednie regulacje przejściowe.

Nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektowanej ustawy środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

Projektowane przepisy są zgodne z zasadami proporcjonalności, uzasadnionego i niedyskryminującego charakteru. Przepisy projektu ustawy są uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego i tym samym nie wykraczają poza to, co niezbędne.

Projekt ustawy nie wywiera wpływu na obszar danych osobowych. W związku z tym nie przeprowadzono oceny skutków ochrony danych osobowych, o której mowa w art. 35 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.).

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projekt nie zawiera przepisów regulacyjnych lub przepisów określających wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 334).

SZEF
KANCELARII PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
Zbigniew Bogucki

Warszawa, 14 października 2025 roku

Pani
Monika Wielichowska
Wicemarszałek Sejmu

w odpowiedzi na przesłaną prośbę o przedłożenie uzupełnienia uzasadnienia do wniesionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw, w zakresie wynikającym z wymogu określonego w art. 34 ust. 2a uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2022 r. poz. 990, ze zm.), działając jako umocowany przedstawiciel Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w pracach nad projektem ustawy, uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień.

Wymóg, określony w art. 34 ust. 2a Regulaminu Sejmu, przewiduje, że uzasadnienie projektu ustawy określającej zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej powinno odpowiadać wymogom określonym w art. 66 ust. 2 i art. 68 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.).

Zgodnie z brzmieniem art. 66 ust. 2 ustawy – Prawo przedsiębiorców, wyniki oceny i analiz, o których mowa w ust. 1 (tj. możliwości osiągnięcia celu tego aktu normatywnego za pomocą innych środków, oceny przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych, w tym

oceny wpływu na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców oraz zgodności projektowanych regulacji z przepisami ustawy – Prawo przedsiębiorców) zamieszcza się w uzasadnieniu do projektu aktu normatywnego lub w ocenie skutków regulacji, stanowiącej odrębną część uzasadnienia projektu aktu normatywnego. Natomiast zgodnie z art. 68 ustawy – Prawo przedsiębiorców, w przypadku stwierdzenia wpływu projektu aktu normatywnego na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, przy opracowaniu projektu aktu normatywnego dąży się do proporcjonalnego ograniczania obowiązków administracyjnych wobec tych przedsiębiorców albo uzasadnia brak możliwości zastosowania takich ograniczeń.

Jak wynika z powyższego, to nie analiza, a wyniki oceny i analiz mają znaleźć się w uzasadnieniu do projektu ustawy.

Takowe wyniki i stosowne uzasadnienie zostały wskazane w uzasadnieniu do projektu ustawy wniesionej w ramach przedmiotowej inicjatywy – str. 16:

„Projekt dotyczy praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej. W celu proporcjonalnego nałożenia obowiązków wynikających z projektowanej ustawy zaproponowano 6 miesięczny okres vacatio legis, co zagwarantuje czas niezbędny na dostosowanie się do wprowadzanych przepisów. W tym zakresie wprowadzono także odpowiednie regulacje przejściowe.

Nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektowanej ustawy środków umożliwiających osiągnięcia zamierzonego celu.

Projektowane przepisy są zgodne z zasadami proporcjonalności, uzasadnionego i niedyskryminującego charakteru. Przepisy projektu ustawy są uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego i tym samym nie wykraczają poza to, co niezbędne.”

Wskazana powyżej część uzasadnienia odnosi się również w swej treści do wymogów z art. 67 ustawy – Prawo przedsiębiorców. Przepisy przejściowe oraz o wejściu w życie czynią natomiast zadość wymogom stawianym w art. 68b ust. 1 tej ustawy.

Odnosząc się do regulacji dotyczącej wprost przedsiębiorców, zarówno przy każdej z omawianych w uzasadnieniu do projektu ustawy zmian, jak również na końcu, w części dotyczącej skutków finansowych, społecznych i gospodarczych wskazano szczegółowo motywy i zakres oddziaływania przepisów w sposób pośredni i bezpośredni na przedsiębiorców. Np. w części dotyczącej zmian w ustawie o podatku od towarów i usług (s. 13 uzasadnienia projektu ustawy): *„Bazując na analizach związanych z aktualnie uwidacznianymi oszustwami podatkowymi, proponuje się zatem rozszerzenie obowiązkowego mechanizmu podzielonej płatności na usługi związane z transportem cysternami oraz na*

dostawy olejów roślinnych, wymienionych w proponowanej zmianie do załącznika nr 15 ustawy o VAT.

Proponowane zmiany do ustawy o VAT narzucą nowe obowiązki na niektóre grupy przedsiębiorców, w zakresie w jakim zostaną oni objęci rozszerzeniem stosowania mechanizmu podzielonej płatności. W obecnym stanie prawnym w handlu towarami wskazanymi w projektowanej zmianie nie ma konieczności stosowania mechanizmu podzielonej płatności. Po zmianach taki obowiązek się pojawi. Obowiązki te są jednak proporcjonalne do zakładanego celu, którym jest uszczelnienie przepisów ustawy o VAT.

Przedsiębiorcy nie będą musieli ponosić dodatkowych istotnych nakładów finansowych na dostosowanie się do zmian, mechanizm podzielonej płatności funkcjonuje w Polsce od sześciu lat, odpowiednie rozwiązania są dostarczane przez systemy bankowe i są obecnie dostępne dla każdego podatnika (każdy podatnik może dokonywać płatności w ramach tzw. dobrowolnego mechanizmu podzielonej płatności).”.

Powyższa argumentacja uzasadnia więc dlaczego ograniczenie obowiązków administracyjnych wobec wskazanej grupy przedsiębiorców nie jest możliwe.

*Sygnatury członków
Andrzej Łopuch*

SĄD NAJWYŻSZY

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego

Warszawa, 25 sierpnia 2025 r.

BSA II.022.39.2025

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 20 sierpnia 2025 r., znak: SPS-III.020.245.5.2025, mając na uwadze treść art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jednolity: Dz.U. z 2024 r. poz. 622), w świetle którego Sąd Najwyższy może opiniować projekty tylko takich ustaw i innych aktów normatywnych, na podstawie których orzekają i funkcjonują sądy, a także innych projektów ustaw w zakresie, w jakim mają one wpływ na sprawy należące do właściwości Sądu Najwyższego, uprzejmie informuję, że **prezydencki projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych** nie podlega opiniowaniu.

Z poważaniem,

WZ.

SSN Zbigniew Kapiński

Prezes Sądu Najwyższego kierujący

pracą Izby Karnej

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-III.020.245.7.2025

Data wpływu 26.08.25r.

Polska Izba Biegłych
Rewidentów

Krajowa Rada
Biegłych Rewidentów

R-20250828-002

Warszawa, dnia 28 sierpnia 2025 r.

Pan Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu
Kancelaria Sejmu
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa

Dotyczy:
SPS-III.020.245.5.2025
dot. RPW.27021.2025.

Szanowny Panie Ministrze,

działając w imieniu Krajowej Rady Biegłych Rewidentów, uprzejmie dziękuję za przesłanie do zaopiniowania przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polski *projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw*, przy piśmie z dnia 20 sierpnia 2025 r.

Po zapoznaniu się z ww. projektem informujemy, że Polska Izba Biegłych Rewidentów nie zgłasza uwag do ww. projektów i popiera zmiany wprowadzane niniejszym projektem.

Z poważaniem

Prezes
Krajowej Rady Biegłych Rewidentów

Kamil
Jesionowski

Elektronicznie
podpisany przez
Kamil
Jesionowski

Kamil Jesionowski

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-III.020.245.5.2025
Data wpływu 29.08.25r.

RPW/29759/2025 – 1P

EZD RP KS

(BPW–III)

Data rejestracji: 2025–09–10

Data wpływu: 2025–09–10

Prezes
Adam Glapiński

Warszawa, 4 września 2025 r.

DP.IV.024.136.2025.MJ

Pan

Jacek Cichocki

Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie,

W nawiązaniu do pisma z dnia 20 sierpnia 2025 r. (znak: SPS-III.020.245.5.2025) dotyczącego *prezydenckiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw*, uprzejmie informuję, że Narodowy Bank Polski nie zgłasza uwag do powyższego dokumentu.

Z poważaniem

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-III.020.245.10.2025

Data wpływu 10.09.25r.

OPOS

Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Samorządowych

Poznań, dn. 11 września 2025 r.

Szanowny Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii

Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

W nawiązaniu do otrzymanego pisma w sprawie zaopiniowania przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy (RPW/27021/2025) o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw dołączam do korespondencji opinię Ogólnopolskiego Porozumienia Organizacji Samorządowych z 11 września 2025 roku w wyżej wymienionym temacie.

Z poważaniem

Jacek Gorsz

Przewodniczący SGiPW

Prezydencja OPOS

Załącznik:

- *Opinia OPOS dotycząca prezydenckiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych*

Opólnopolskie Porozumienie Organizacji Samorządowych

Opinia

Ogólnopolskiego Porozumienia Organizacji Samorządowych

z 11 września 2025 roku

dotycząca: prezydenckiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych

1. Najważniejsze założenia projektu

Projekt ustawy zakłada przede wszystkim: - podniesienie progu podatkowego PIT z 120 tys. zł do 140 tys. zł, - wprowadzenie ulgi (kwoty zmniejszającej podatek) dla rodzin wychowujących co najmniej dwoje dzieci w wysokości 16 800 zł, - zmiany w CIT, Ordynacji podatkowej oraz ustawie o KAS, które według uzasadnienia mają przynieść ok. 10 mld zł dodatkowych dochodów podatnikom. Jednocześnie wnioskodawca przewiduje kompensacje dla budżetu państwa poprzez wzrost wpływów z VAT oraz oczekiwany w długim okresie wzrost diety.

2. Wpływ na finanse publiczne i samorządy

Jednostki samorządu terytorialnego jednoznacznie wskazują, że projekt w obecnym kształcie znacznie ograniczy ich dochody. Obniżenie wpływów z PIT o 16–17 mld zł rocznie oznaczałoby istotne uszczuplenie budżetów JST. Ponadto projekt nie przewiduje żadnych mechanizmów rekompensaty strat, co wprost zagraża finansowaniu zadań oświatowych, pomocy społecznej, służby zdrowia czy inwestycji lokalnych. Choć zmiany w CIT mają przynieść dodatkowe wpływy, gminy i powiaty korzystają z tego podatku marginalnie (udział na poziomie 1,6–1,7%), więc nie należy spodziewać się, iż zrównoważy to straty z udziału w podatku PIT. Z punktu widzenia budżetów samorządowych argument o kompensacji poprzez VAT nie ma znaczenia, gdyż JST nie mają udziałów w podatkach pośrednich.

3. Skutki dla budżetu państwa

Można się spodziewać, że projekt pogłębi deficyt budżetowy. Deficyt w 2026 r. ma przekroczyć 300 mld zł, a dodatkowe ulgi podatkowe tylko pogorszą sytuację. Samorządy zauważają, że choć udział JST w PIT liczony jest od dochodu podatnika, faktyczna kwota trafiająca po ulgach będzie niższa. W efekcie konieczne będzie zwiększenie deficytu lub cięcia wydatków państwowych.

4. Ocena rozwiązań prorodzinnych

Podniesienie progu podatkowego oceniane jest raczej pozytywnie, ponieważ od kilku lat wzrosła płaca minimalna i średnie wynagrodzenia. Jednak ulga podatkowa dla rodzin z co najmniej dwójką dzieci budzi poważne wątpliwości: - raczej nie przełoży się na wzrost dzietności, - korzyści odniosą głównie osoby o wyższych dochodach, - rodziny o niskich zarobkach, które i tak nie płacą PIT, z ulgi nie skorzystają. Wsparcie ma więc regresywny charakter – bardziej skorzystają bogatsze gospodarstwa domowe.

5. Długofalowe skutki demograficzne i gospodarcze

Wątpliwości budzi argument projektodawcy, że ulgi przyczynią się do wzrostu dzietności. W opiniach JST panuje sceptycyzm – brak jest realnych dowodów, że zmiany podatkowe mogą odwrócić niekorzystne trendy demograficzne. Przewidywane w projekcie „długofalowe wzmocnienie bazy podatkowej” oceniane jest jako czysto teoretyczne i pozbawione wiarygodnych podstaw.

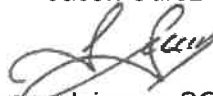
6. Podsumowanie

Zebrane opinie wskazują, że projekt w obecnym kształcie jest niekorzystny dla finansów publicznych – zarówno państwa, jak i samorządów. Podniesienie progu podatkowego do 140 tys. zł uznawane jest za uzasadnione i społecznie potrzebne. Natomiast ulga dla rodzin z co najmniej dwojgiem dzieci budzi powszechny sprzeciw – nie przyniesie wzrostu dzietności, a uszczupli dochody publiczne. Brak rekompensat dla JST z pewnością zagrozi realizacji zadań lokalnych. W warunkach wysokiego deficytu budżetowego wprowadzenie dodatkowych ulg, może prowadzić do pogłębienia kryzysu finansów publicznych.

Rekomendacja: projekt wymaga gruntownej rewizji – w szczególności:

- wprowadzenia mechanizmów rekompensaty dla samorządów,
- przeanalizowania progresywności ulg prorodzinnych (tak, aby wspierały także rodziny o niskich dochodach),
- przedstawienia realistycznych źródeł finansowania reformy poza wzrostem deficytu.

Jacek Gursz

Przewodniczący SGiPW

Prezydencja OPOS

DPP-DPPZRP.0210.33.2025.PS

Warszawa, 17 września 2025 roku

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. **SPS-III.020.245.12.2025**

Data wpływu **17.09.2025**

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca

Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 20 sierpnia 2025 r. (znak sprawy: SPS-III.020.245.5.2025), zawierające prośbę o przedstawienie opinii do przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw, informuję, że Urząd Komisji Nadzoru Finansowego, w zakresie właściwości Komisji Nadzoru Finansowego, nie zgłasza uwag do ww. projektu.

Z wyrazami szacunku

Jacek Jastrzębski

Przewodniczący

Komisji Nadzoru Finansowego

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI
PROKURATOR GENERALNY

Warszawa, dnia 11/09/ 2025 r.

1001-1.0280.261.2025

dot. SPS-III.020.245.5.2025

RPW/30485/2025 – 1P

EZD RP KS
(BPW-III)
Data rejestracji: 2025-09-16
Data wpływu: 2025-09-16

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III.020.245.11.2025
Data wpływu 18.09.2025

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

W odpowiedzi na pismo z dnia 20 sierpnia 2025 r., sygn. SPS-III.020.245.5.2025, dotyczące przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy *o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw*, przekazanego Prokuratorowi Generalnemu w trybie art. 3 § 1 pkt 12 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – *Prawo o prokuraturze* (Dz.U. z 2024 r., poz. 390), uprzejmie przedstawiam następującą opinię.

Projekt ustawy, choć nie odnosi się bezpośrednio do zadań prokuratury, zawiera rozwiązania, które mogą mieć istotne znaczenie dla funkcjonowania organów państwa, w szczególności w obszarze egzekucji prawa podatkowego, przeciwdziałania przestępczości gospodarczej oraz ochrony interesu publicznego. W tym kontekście należy zwrócić uwagę na ryzyko związane z niespójnością przepisów, brakiem jednoznacznych definicji oraz nieprecyzyjnym określeniem celów regulacyjnych, co może prowadzić do trudności interpretacyjnych i stwarzać przestrzeń dla działań podmiotów funkcjonujących na granicy prawa.

Wątpliwości budzi zakres nowych obowiązków kontrolnych wobec dużych podmiotów gospodarczych, w tym wprowadzenie obowiązkowych kontroli w cyklu trzyletnim. Takie rozwiązanie, choć potencjalnie korzystne z punktu widzenia nadzoru podatkowego, wymaga odpowiedniego przygotowania zaplecza kadrowego, szkoleniowego oraz analitycznego po stronie administracji skarbowej. W przypadku braku zapewnienia odpowiednich środków może dojść do jej przeciążenia, co w konsekwencji osłabi skuteczność wykrywania i zwalczania przestępstw gospodarczych, w tym oszustw podatkowych, wyłudzeń środków publicznych oraz transferów finansowych poza kontrolą państwa.

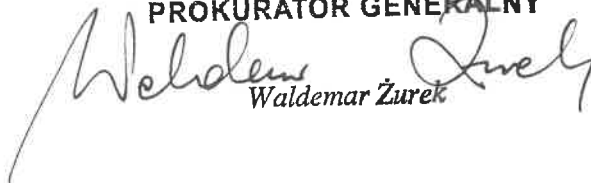
Projekt ustawy, mimo rozbudowanej struktury merytorycznej, narusza zasady techniki prawodawczej określone w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. Przede wszystkim nie zachowuje jednolitości przedmiotowej aktu prawnego, co pozostaje w sprzeczności z § 3 ust. 2 rozporządzenia. Choć formalnie stanowi nowelizację ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, zawiera również zmiany w ustawach o podatku VAT, CIT, Ordynacji podatkowej oraz ustawie o Krajowej Administracji Skarbowej. Taka konstrukcja prowadzi do rozproszenia regulacji i utrudnia ich systemowe uporządkowanie. Ponadto projekt posługuje się nadmiernie rozbudowaną strukturą przepisów zmieniających, co narusza zasadę przejrzystości legislacyjnej wyrażoną w § 15 rozporządzenia.

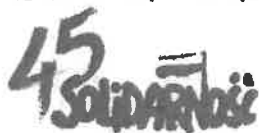
Uzasadnienie projektu nie spełnia również wymogów określonych w § 1 rozporządzenia, ponieważ nie zawiera pełnej analizy skutków społecznych, gospodarczych i finansowych ani alternatywnych rozwiązań legislacyjnych. Wskazane źródła finansowania ulg prorodzinnych nie zostały przedstawione w sposób umożliwiający ocenę ich adekwatności względem planowanych rozwiązań, co budzi wątpliwości w kontekście zasady przejrzystości fiskalnej.

Wreszcie, część przepisów została sformułowana w sposób nieczytelny i niejednoznaczny, co narusza zasadę zrozumiałości językowej aktu prawnego, określoną w § 2 ust. 2 rozporządzenia.

Wszystkie te elementy wskazują na potrzebę gruntownej rewizji projektu pod kątem zgodności z zasadami techniki prawodawczej, w celu zapewnienia jego przejrzystości, spójności i skuteczności regulacyjnej.

**MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI
PROKURATOR GENERALNY**

Waldemar Żurek

Komisja Krajowa
80-855 Gdańsk, ul. Wały Piastowskie 24
tel. 58/ 337-6023
sekretariat.prezydium@solidarnosc.org.pl

Gdańsk, 17 września 2025 r.

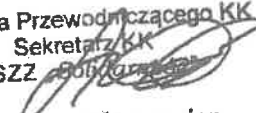
SP/110340/597/2025

Szanowny Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu RP

dot. pisma: SPS-III.020.245.5.2025.

W załączeniu przesyłam decyzję Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nr 121/25 ws. opinii o projekcie prezydenckiej ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw, z prośbą o zapoznanie się z jej treścią i uwzględnienie podczas dalszych prac nad projektem.

Z poważaniem

Zastępca Przewodniczącego KK
Sekretarz KK
NSZZ „Solidarność”

Grzegorz Adamowicz

Decyzja
Prezydium KK
nr 121/25

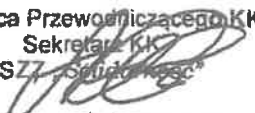
ws. opinii o projekcie prezydenckiej ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym
od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” pozytywnie ocenia propozycję podwyższenia progu podatkowego w skali podatkowej dla podatku dochodowego od osób fizycznych z kwoty 120 000 zł do 140 000 zł, zawartą w prezydenckim projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw. Aktualna kwota progu dochodowego, obowiązująca od 2022 roku na skutek wysokiej inflacji do roku 2024 stała się nieadekwatna a nominalny wzrost wynagrodzeń w tym okresie nie nadążał za wzrostem kosztów życia Polaków. Prezydium KK pragnie zauważyć, że w czasach niestabilnych, których aktualnie doświadczamy szczególnie powinni być chronieni podatnicy o najniższych dochodach, a w tym zakresie istotnym elementem systemu podatkowego jest kwota wolna od podatku, która w tym samym okresie nie została podniesiona. NSZZ „Solidarność” postuluje podniesienie kwoty wolnej od podatku, proporcjonalnie do dynamiki wzrostu kosztów utrzymania najniżej zarabiających podatników.

Jednocześnie Prezydium KK NSZZ „Solidarność” pozytywnie ocenia rozwiązanie, którego celem będzie sporządzanie oraz udostępnianie przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej szczegółowego raportu o dochodach sektora finansów publicznych z tytułu podatku od towarów i usług. Zakres informacji oraz analiz, a także zaproponowane w projekcie ustawy pozostałe działania będą służyły mobilizacji ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz Szefa KAS do aktywnego przeciwdziałania niepożądanym zjawiskom w Polskim systemie VAT.

Gdańsk, 16 września 2025 r.

Prezydium KK
NSZZ „Solidarność”

Zastępca Przewodniczącego KK
Sekretarz KK
NSZZ „Solidarność”

Grzegorz Adamowicz

Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

PREZES

MAREK
KONARZEWSKI

Profesor, członek
korespondent PAN

Warszawa
17 września 2025 r.

BO.023.35.2025.KP

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 1 września 2025 r. (SPS-III.020.252.6.2025 dot. RPW.28127.2025) dotyczące przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa oraz niektórych innych ustaw, przesyłam w załączeniu stanowisko Sekcji Pedagogiki Kultury i Edukacji Międzykulturowej Komitetu Nauk Pedagogicznych Polskiej Akademii Nauk.

Z wyrazami szacunku

Marek Konarzewski
Prezes

Polska
Akademia
Nauk

pl. Defilad 1
00-901 Warszawa
Pałac Kultury i Nauki

Stanowisko Sekcji Pedagogiki Kultury i Edukacji Międzykulturowej Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN w sprawie „Projektu ustawy o zmianie ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa oraz niektórych innych ustaw” z września 2025 r.

Członkowie Sekcji Pedagogiki Kultury i Edukacji Międzykulturowej Komitetu Nauk Pedagogicznych Polskiej Akademii Nauk negatywnie oceniają zapisy „Projektu ustawy o zmianie ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa oraz niektórych innych ustaw”. Wypowiadamy się tylko w kwestii odnoszącej się do spraw udzielania przez państwo świadczeń wychowawczych oraz problematyki edukacji szkolnej i międzykulturowej, zgodnie z kompetencjami członków naszego gremium.

Stanowisko Sekcji Pedagogiki Kultury i Edukacji Międzykulturowej i całego Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN było także negatywne w sprawie pierwszej nowelizacji tejże ustawy z lipca 2024. Rzeczą dotyczyła powiązania wypłacania świadczenia 800 plus dla dzieci ukraińskich z odbywaniem przez nie obowiązku szkolnego w polskich placówkach i według obowiązującej w Polsce podstawy programowej.

W proponowanej nowelizacji ustawy dokłada się kolejny warunek, że rodzice muszą być zatrudnieni i odprowadzać należne państwu polskiemu podatki oraz składki do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Nadto muszą przebywać na terytorium Polski dokumentując ten fakt we właściwym organie administracji samorządowej lub rządowej.

Rodzice ukraińskich dzieci muszą spełniać takie same warunki jak obywatele polscy w zakresie otrzymywania świadczenia wychowawczego 800 plus na każde dziecko oraz świadczenia zdrowotnego. Zatem jaka jest wyjątkowa, ujęta w tytule ustawy, pomoc państwa polskiego dla obywateli Ukrainy w związku z agresją Rosji na terytorium Ukrainy, skoro muszą oni wypełniać takie same warunki jak wszyscy obywatele Polski oraz obcokrajowcy ubiegający się o pracę w naszym kraju.

W uzasadnieniu do projektu tejże ustawy jej wnioskodawcy przywołują incydentalne przykłady negatywnego stosunku młodych obywateli Ukrainy do państwa polskiego (casus wydarzenia na Stadionie Narodowym z demonstracyjnym użyciem flagi z oznakami kultu banderyzmu, czy negatywne wypowiedzi dotyczące decyzji prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie zawetowania znowelizowanej ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy). Zapisy ustawowe nie powinny opierać się na jednorazowych przypadkach jako casusach uzasadniających dokonywane zmiany legislacyjne w systemie prawnym całego państwa.

Członkowie sekcji nie wypowiadają się w innych sprawach, głównie natury politycznej, zawartych w opiniowanym projekcie dotyczących na przykład karania osób kultywujących tradycję banderyzmu, czy przekraczających nielegalnie granicę Polski. Wydaje się jednak, że ponad trzykrotne wydłużenie okresu oczekiwania na uzyskanie obywatelstwa polskiego (z trzech do dziesięciu lat), jest propozycją nazbyt rygorystyczną w państwie demokratycznym.

Przewodniczący Sekcji Pedagogiki Kultury i Edukacji Międzykulturowej Komitetu Nauk
Pedagogicznych Polskiej Akademii Nauk

Prof. dr hab. Józef Górniewicz